

стинка се повръдиха бѣлите му дробове и сега той лежеше отъ болестъта *пневмония*.

Лѣкарътъ идваше всѣки денъ и даваше цѣрове на Стойча. Голѣмата грижливостъ на лѣкаря, неуморимостъта на майка му, да го гледа добре, спасиха Стойча. Той полека лека оздравѣ, започна да яде и да ходи изъ къщи. Лѣкарътъ обясни на Стойча, отъ какво е произлѣзла болестъта му и какво трѣбва да прави за напрѣдъ, за да се прѣдпазва. Стойчо добре запомни думитѣ на лѣкаря.

Приключенията на Еленка.

зъ се уморихъ да играя на „индийци“ — казала съ въздишка малката Еленка Миллеръ, като стояла на стеблото на едно повалено дърво.

— О, тя е много хубава игра! — отговорили другарките ѝ.

— Да, това може да е хубово за васъ, но не е толкова весело, да се прѣстяваме за *индиянка*! — недоволно забѣлѣжило друго момиченце.

— Хайдете най-послѣ да поиграемъ на *криеница*! — завикалъ Робъ, братъ на Еленка.